

DAGMAR ŠIMKOVÁ

Dagmar Šimkové (* 1929) bylo třidvacet let, když si pro ni přišla Státní bezpečnost. V té době byla jednou z nejkrásnějších píseckých dívek. Měla ráda jazz, chtěla studovat angličtinu a snila o cestě do svobodného světa. To bylo ovšem po roce 1948 nežádoucí.

▪ D. Šimková byla obviněna, že ukryla v zahradě rodinné písecké vily dva kamarády – vojenské zběhy, kteří se chtěli dostat za hranice. Dále měla roznášet protistátní tiskoviny a „soustavně se zabývat myšlenkou na ilegální útěk do nepřátelské ciziny“. Navíc, slovy tehdejších soudců, pocházela „z vyložené buržoazní, třídně nepřátelské rodiny“. Byla obžalována z velezrady, vyzvědačství a z pomoci ke sběhnutí a Krajský soud v Českých Budějovicích ji 12. února 1954 odsoudil k osmi letům žaláře. Prokurátora však popudilo chování nezmlené mladé dívky a trest se mu zdál nízký. Odvolal se a Nejvyšší soud Dagmar Šimkovou nakonec 1. července 1954 poslal do vězení na patnáct let, zbavil ji čestných občanských práv na deset let a nechal jí zkonfiskovat majetek.

▪ Prošla několika věznicemi. Vězeňského života, nereálné pracovní normy, mizernou stravu a hlavně surovost nevzdělaných dozorců jí pomáhaly některé spoluvězeňkyně. Mezi nimi byla například bývalá univerzitní profesorka Růžena Vacková, která jí i ostatním vězeňkyním přednášela o umění, učila je jazyky a společně se s nimi modlila. Krátce po svém odsouzení v srpnu 1955 se Dagmar Šimková pokusila o útěk ze slovenských Želiezovců, jednoho z nejdřsnějších lágrů. Druhý den však byla chycena a vyneslo jí to zvýšení trestu o tři roky. Kvůli svému hrděmu chování nebyla propuštěna na amnestii v roce 1960. ▪ Z vězení vyšla až 28. dubna 1966, strávila v něm tedy čtrnáct let. V roce 1968 emigrovala do Austrálie.

1. 11.10.1952

trestu *útok*

1. 11.10.1967 *navštívení...*

2. 28.4.1966 *z povahy II. trestu:*

4. 4. 1967

konfiskace jmění

vobodu

28.4.1966 *propuštěna*

I sek 934

Nebezpečnost:

3870

Obv., souz., odsouz. byl napomenut.

na výkoně a k provedení

Uložen trest:

5 dní hrozece

Vratte!

Názevnik:

Dne

myr Melu

Vyhovává od 4.11. do 5.11.80

PRACOVNÍ PŘÍKAZNÍ TÁBOR 2. PARDUBICE, sekr. 239

9

Věc: Dagmar ŠIMKOVÁ - posudek.

Odsouzená Dagmar Š i m k o v á nar.23.5.1929, pochází z buržoasní rodiny, její otec byl bankéřem v Písku. Absolvovala šest tříd reálného gymnasia a dva ročníky moderních rečí, jeden semestr filosofické fakulty. Byla zaměstnána jako kreslička v nár. podniku JITEK v Písku. Později absolvovala ošetrovatelskou školu a zastávala místo ošetrovatelky v nemocnici v Písku.

Jmenovaná po dodání do zdejšího NPT v roce 1954 prošla postupně více pracovišti/švadlárna, Tesla, bižuterie/. Její pracovní výkon na všech těchto pracovištích byl podprůměrný. Za rok 1958-59 byla 6 x dána do finančního postihu jako neplnič normy z vlastní viny. V současné době plní normu v průměru na 32 %, což je výkon velmi nízký neb odsouzené poměrně vysokého věku zde docilují výkonů mnohem lepších. O přidělenou práci nemá žádného zájmu a na ostatní odsouzené, které pracovní normy plní se snaží působit, aby svůj výkon nezvyšovaly.

Ve výkonu trestu je celkem 9 x kázeňsky trestána pro hrubé porušování řádu, odmítání nastoupit do zaměstnání a úklid. Veškeré pohovory s jmenovanou neměly žádný účinek, neb jde o osobu silně nepřátelsky zaměřenou proti dnešnímu zřízení. Při jednom pohovoru prohlásila, že lituje jen toho, že proti tomuto režimu nebojovala ještě aktivněji a že po propuštění bude v podobné trestné činnosti pokračovat. Rovněž dopisy, které psala svým příbuzným byly závažného obsahu, ve kterých hrubým způsobem urážela lidově demokratické zřízení a věsnství. V táboře se stává mluvčím nejreakčnějších živlů, jejichž společnost vyhledává jak na pracovišti, tak na bloku, kde je ubytována.

Z jejího chování ve výkonu trestu je zřejmé, že na svém nepřátelském poměru k lidově demokratickému zřízení setrvává a že svým chováním

Hlášení ke kázeňskému řízení

Č. zákl.: 1211 Jméno: Šimková Dagmar - Bižuterie Umístění:

Určuji uvedeného, že kázeňskému řízení se to, se dne 21.9. neposlechla pokaru a nenastoupila na nedělní dopolední směnu. Jmenovaná neposlechla ani práci labor. v oddělení. Při pohovoru uvedla, že nemyslí si o lami p. náčelníkovi a si oddělní nedělních brigád je již jednou v reportu. Při pohovoru si přiměla poručení a snížky. Její provinění je zjištěno odsouzením dle čl. 1. odst. 1. se stane odsouzením.

Na každého obv., souz., odsouz. musí být samostatně hlášení! Částeční přez. provinění se uvedou navzájem jmény na jednotlivých hlášeních.

Dne 22.10.

Výsledky předběžn. pracovní výkon. Návrh kázeňského kdo určuje odsouze. řízení

1.10.58

pro [signature]

pro [signature]

Autoři textů:

Lucie Gaberdénová, Alena Nosková, Alena Šimánková – *Národní archiv*

Tomáš Bursík, Pavlína Formánková, Petr Koura, Patrik Virkner, Pavlína Zápotocká – *Odbor archiv bezpečnostních složek MV ČR*

František Hanzlík, Libor Svoboda – *Univerzita obrany Brno*

Martin Jindra – *Archiv Pražské diecéze Církve československé husitské*

Adam Drda, Petr Svoboda, Zbyněk Šimánek, Ivana Šmelová

Vedení projektu a výběr archivních dokumentů: Karel Strachota

Redakce textů: Martina Kulíková, Petruška Šustrová

Na přípravě publikace se dále podílely: Halka Kuščynská, Kateřina Suchá

Jazyková úprava: Andrea Bláhová

Reprodukce fotografií a archivních materiálů: Radka Ciglerová, Lubomír Kotek

Grafická úprava a sazba: Ondřej Matyáš

Tisk: Atelier Spektrum

Datum vydání: listopad 2007

© Člověk v tísni, o. p. s.

Všechna práva vyhrazena

ISBN: 978-80-86961-36-1

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ – 3. ročník, 2007

Člověk v tísni, o. p. s., Sokolská 18, 120 00 Praha 2

info@pribehybezpravi.cz, www.pribehybezpravi.cz, www.jedensvetnaskolach.cz

Finanční podpora:

Atelier Spektrum

Thomas Kurt Schrecker

Dar věnovaný památce Ireny Hynkové

Výstavu **Příběhy bezpráví – z vězeňských spisů** připravila společnost **Člověk v tísni** ve spolupráci s **Národním archivem**. Je jednou z doprovodných akcí v pořadí již třetího ročníku projektu **Příběhy bezpráví**, který prostřednictvím filmových projekcí a následných diskusí přibližuje žákům a studentům základních i středních škol poválečné období československých dějin.